

Bramborová brigáda

Přesný termín si nepamatuji, nejspíš to bylo na podzim roku 1965, tedy na začátku našeho druhého ročníku na SPŠSE.

Celá naše třída odjela na týdenní bramborovou brigádu, která se konala v obci Václavice, okres Liberec. Pedagogický dozor zastávali dva námi velmi oblíbení učitelé, náš třídní Ing. Josef Hadrbolec a učitel fyziky a tělocviku Mgr. Miroslav Franěk, kteří již bohužel oba zemřeli.

Brigáda probíhala vcelku normálně, bez zvláštních příhod a s popracovní zábavou, jelikož třídní kolektiv byl, zejména díky Ing. Hadrbolcovi, již i na začátku druhého školního roku hodně stmelený.

Do mé paměti se brigáda zapsala svým zakončením, které nemělo daleko k velkému problému.

Pole, na kterém jsme brambory sbírali, totiž končilo několik metrů od zoraného hraničního pruhu, na jehož druhé straně bylo Polsko.

Poslední den bylo na naší straně hranice zamračeno a za zoraným pruhem bylo několik kamenů, kam svítilo sluníčko. Několik spolužáků, snad tři nebo čtyři, si tehdy, nic zlého netuše, došlo sníst svačinu na kameny osvětlené sluncem, tedy na polskou stranu.

Po ukončení prací jsme se vystěhovali z ubytovny, nastoupili do autobusu a odjeli. Ale daleko jsme nedojeli. Řekl bych že jen kilometr dva za obcí nás dohnal příslušník tehdejší VB na motorce a po zastavení autobusu nařídil, aby se autobus s celým osazenstvem vrátil zpět do Václavic.

Zde na nás čekali další příslušníci VB a s nimi také polští pohraničníci se služebním psem. Všichni s obuví mající podrážku „vibram“ jsme se museli vrátit na konec pole k hraničnímu pruhu, na které byly viditelné stopy vedoucí ke kamenům, na kterém před tím svačili naši spolužáci.

Přiznám se, že jsem měl tehdy docela strach, protože služební pes nevypadal moc přátelsky a všichni jsme se museli nechat očuchat.

Myslím si, že „viníci“ se tehdy i sami přiznali, ale tím to neskončilo.

Polští „přátelé“ tehdy vyhrožovali, že bude nutné zorat hraniční pruh v délce 20 km, aby zoraná vrstva byla jednotná a kompaktní a viníci to budou muset zaplatit.

Vůbec netuším, jaké úsilí tehdy musel Ing. Hadrbolec vyvinout, ale domnívám se, že to tehdy skončilo jen pokutou (myslím 500,- Kč), kterou sám zaplatil a ty stopy na hraničním pruhu byly odstraněny načechráním zeminy dřevěnými bidly.

Pro nás, žáky, tím příhoda skončila, jestli i pro učitele, to nevím.

Bývalý žák třídy M1 až M4 (1964 -1968) Karel Beneš